

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619010061
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8619010061.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.07.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 26.02.2024, sp. zn. SK-3T/7/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov napadnutým rozsudkom zo dňa 26.02.2024, sp. zn. SK-3T/7/2019 uznal obžalovaného A. B. za vinného z opakovaného prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- ako náčelník Mestskej polície vo Vranove nad Topľou, vykonávajúci funkciu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 25.11.2011 uzatvorenej medzi ním a mestom Vranov nad Topľou, disponujúci veliteľskými právomocami vo vzťahu k podriadeným zamestnancom Mestskej polície vo Vranove nad Topľou, v rozmedzí rokov 2012 až 2015 opakovane, vo viacerých od seba nezávislých prípadoch, v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 písm. f/, písm. g/, ods. 7 písm. a/ zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov a ustanovením § 84 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bez ďalších zákonných dôvodov, v úmysle napomôcť páchatelom priestupkov na úseku cestnej premávky znížením výšky uloženej blokovej pokuty, dal pokyn podriadeným zamestnancom mestskej polície alebo sám svojvoľne znížil a upravil výšku predtým právoplatne uloženéj blokovej pokuty a v jednom prípade tak konal aj napriek tomu, že neboli splnené podmienky na prejednanie priestupku v blokovom konaní a to v týchto prípadoch:

1. po tom čo príslušník MSP C. D. E. F. G. dňa 16.10.2012 vo Vranove nad Topľou uložil v blokovom konaní priestupcovi F. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. I. XXXX/XX za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. o/ zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov blokujú pokutu vo výške 66 eur, ktorú F. H. potvrdil podpisom na bloku na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčné číslo bloku A 0529457, tak obvinený si toho istého dňa privolal do svojej kancelárie príslušníka MsP F. G., ktorému vydal pokyn, aby na tomto pokutovom bloku a zázname o uložení blokovej pokuty upravil a znížil jej výšku zo sumy 66 eur na sumu 30 eur a súčasne mu vydal pokyn, aby prepracoval aj úradný záznam zo dňa 16.10.2012, MP:-12-46/2012 v ktorom znížil výšku pokuty zo sumy 66 eur na sumu 30 eur,

2. po tom čo príslušník MsP C. D. E. F. G. dňa 21.06.2013 vo Vranove nad Topľou uložil v blokovom konaní priestupcovi J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. I. XXX, L. C. D. E. za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. o/ zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov blokujú na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčné

číslo bloku A 0529498 blokovú pokutu vo výške 66 eur, ktorý na mieste samom odmietla podpísať, tak obvinený následne na základe intervencie manžela priestupkyne M. D., nar. XX.XX.XXXX v ten istý deň a bez zákonného dôvodu opravil na tomto bloku výšku uloženej pokuty tak, že túto ponížil zo sumy 66 eur na sumu 20 eur a súčasne dovolil M. D. podpísať blok na pokutu nezaplatenú na mieste za priestupkyňu M. D..

3. po tom čo príslušník MsP Vranov nad Topľou A. K. dňa 14.03.2014 vo Vranove nad Topľou uložil v blokovom konaní priestupcovi N. A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. I. XXXX za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. o/ zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov blokovú pokutu vo výške 60 eur, ktorú N. A. O. potvrdil podpisom na bloku na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčné číslo bloku A 0499613, tak obvinený následne v ten istý deň na základe osobnej sťažnosti priestupcu, na pokutovom bloku č. A 0499613 sám a bez zákonného dôvodu prepísal výšku uloženej blokovej pokuty tak, že túto znížil zo sumy 60 eur na sumu 20 eur,

4. po tom čo príslušník MsP C. D. E. H. E. dňa 05.10.2015 vo Vranove nad Topľou uložil v blokovom konaní priestupcovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. I. XXXX/XXX za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. o/ zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov blokovú pokutu vo výške 50 eur, ktorú F. M. potvrdil podpisom na bloku na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčné číslo bloku A 0524029, tak obvinený následne na základe osobnej sťažnosti priestupcu F. M. dňa 07.10.2015 oznámil príslušníkovi MsP H. E., že on už uloženú pokutu znížil na sumu 30 eur a súčasne mu vydal pokyn, aby na pokutovom bloku č. A 0524029 upravil výšku uloženej pokuty zo sumy 50 eur na sumu 30 eur a aby prepracoval aj úradný záznam zo dňa 05.10.2015, MP-1-59/2015 v ktorom znížil výšku pokuty zo sumy 50 eur na sumu 30 eur,

príčom týmto konaním spôsobil mestu Vranov nad Topľou celkovú škodu vo výške 96,- eur,

Za to mu súd uložil podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona a § 56 ods. 2 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výške 500,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodeného mesto Vranov nad Topľou s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom rozsudku, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.05.2024. Namietal, že v prvom rade poukazuje na porušenie svojho práva na obhajobu, nakoľko zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.01.2023, sp. zn. 4To/44/2022 vyplýva, že vo vzťahu k odvolacím námietkam krajský súd uviedol, že bude ním tvrdené skutočnosti môcť namietat' v ďalšom konaní pred súdom prvého stupňa. Samosudkyňa mu nielen namietané skutočnosti v podanom odvolaní, ale ani na hlavnom pojednávaní neakceptovala a nimi sa nezaoberala. Poukazuje na odmietnutie vykonania dôkazov, ktoré navrhol vo svojom podaní a to výsluch J. A. J., opätovný výsluch svedka F. M., znalecké dokazovanie na overenie podpisu A. O. a M. D., ako aj opakované dokazovanie vo všetkých bodoch uvedených v odvolaní. Nemal možnosť v konaní pred súdom v plnej miere uplatniť svoje obhajobné práva, t.j. vyjadriť sa ku každému jednotlivému čiastkovému útoku kladenému mu za vinu, podávať vo vzťahu k nim návrhy na vykonanie dokazovania, prípadne opravné prostriedky. Samosudkyňa sa vôbec nezaoberala jeho obrannými argumentmi uvedenými aj v odvolaní. Zvýšeným hlasom kričala a vyhrážala sa mu udelením poriadkovej pokuty za to, že ju upozornil na to, že porušuje zákon a neumožňuje mu právo na obhajobu. Nerešpektovala pokyny a názor nadriadeného súdu, alebo bezdôvodne nevykonala úkony a dôkazy, ktoré jej odvolací súd vykonať nariadil, preto navrhuje odňať jej vec z dôvodu, že je voči nemu zaujatá. Celé trestné stíhanie je voči nemu nezákonné, nakoľko vyšetrovateľ mu uznesením zo dňa 07.04.2017 vzniesol obvinenie, pričom predmetným uznesením nebolo voči nemu začaté trestné stíhanie a vyšetrovateľ PZ mu nevzniesol obvinenie pre skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 47/2019, z ktorého vyplýva,

že vzniesť obvinenie osobe podozrivej zo spáchania konkrétneho trestného činu možno len pre skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie. V ďalšom poukazuje na to, že trestný čin, ktorý sa mu kladie za vinu, nie je trestným činom. Vzhľadom na vykonané dokazovanie mu nebol dokázaný úmysel spôsobiť škodu, pričom podmienkou pri danom trestnom čine je, aby bol preukázaný úmysel páchatela spôsobiť inému škodu zneužitím svojej právomoci. Ako náčelník mestskej polície nemá ani právomoc na ukládanie a vyberanie pokút v blokovom konaní, nakoľko v zmysle zákonnej dikcie, nie je príslušníkom mestskej polície a bol jej náčelníkom volený zastupiteľstvom, ktorý iba riadi činnosť obecnej polície. Takúto právomoc mu nedáva ani právny predpis, nakoľko zákon o obecnej polícii deklaruje právomoci náčelníka obecnej polície v ustanovení § 6. Je nutné uviesť, že zákon o priestupkoch nepozná inštitút odpustenia, resp. zníženia pokuty uloženej právoplatným rozhodnutím. Úmysel páchatela musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Z hľadiska objektívnej stránky je potrebné, aby protiprávne konanie páchatela v postavení verejného činiteľa spočívalo priamo vo vykonávaní jeho právomoci a to spôsobom odporujúcim zákonu. Nepostačuje teda porušenie služobných povinností, pokiaľ k tomu porušeniu nedošlo v rámci výkonu právomocí, ktorá má prvky rozhodovania o moci, resp. sfére verejnej moci. Pokiaľ sa trestný čin nespácha v súvislosti s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb, takéto rozhodovanie neobsahuje prvok moci a rozhodovania a toto konanie preto nemôže byť kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Domnieva sa, že v uvedených súvislostiach nevykonával právomoc verejného činiteľa. Náčelník právomocou na vyberanie pokút nedisponuje. Zo žiadneho úradného záznamu nevyplýva skutočnosť, aby niekomu niečo prikazoval a už vôbec nie aby prikazoval znižovať pokuty. Tieto tvrdenia sú tvrdenia príslušníkov mestskej polície na ich obranu, aby sa vyhli trestnému stíhaniu voči ich osobám, ktoré podal na Okresnú prokuratúru Vranov nad Topľou. Oni ako verejní činitelia vyberali pokuty nezákonne a to dokonca napriek skutočnosti, že mesto Vranov nad Topľou nemalo na takéto vyberanie pokút prijaté všeobecne záväzné nariadenie, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 6a ods. 1, ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. Nepostačuje tvrdenie príslušníkov mestskej polície, že im údajne prikazoval znižovať pokuty. Na takéto konanie mali spísať úradný záznam a obrátiť sa na príslušné zložky. Z jeho hodnotenia ako náčelníka mestskej polície nevyplýva za všetky roky žiadna takéto vec, že by niekomu niečo prikazoval, nebol za to ani disciplinárne stíhaný, preto považuje takéto konštatovanie príslušníkov mestskej polície za číry nezmysel neopierajúci sa o žiadnu skutočnosť, len o ich výpovede. Poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že mesto Vranov nad Topľou nemalo splnené zákonné podmienky na ukládanie pokút a nemalo prijaté všeobecne záväzné nariadenie o parkovaní. Je mu kladené za vinu, že prekročil svoju právomoc pri vybavovaní sťažnosti priestupcov, pričom súdy majú nespochybniteľne preukázané, že poškodená strana vyberaním parkovného porušovala zákon, teda musia sa vysporiadať s tým, že ak mesto nezákonne vyberá parkovné, či prípadným nezaplatením je možné niekoho priestupkovo stíhať. Udelené sankcie neudelil on, ale udelili ich príslušníci mestskej polície, pričom on ich ani v jednom prípade neznižil, ale napravil nezákonný stav. Je nepochopiteľné, že mesto Vranov nad Topľou v zastúpení primátora v rozpore so zákonom počas dlhšej doby vybralo parkovné tým, že uzatvorili zmluvu so spoločnosťou EEI s.r.o., v zmysle ktorej počas doby viac ako 5 rokov, na úkor a porušovaním zákona vyberali parkovné a vznikol mu značný majetkový prospech. Svedok O. na pojednávaní opakovane a s istotou tvrdil, že na bloku na pokutu nie je jeho podpis, súd jeho výpoveď absolútne nebral do úvahy, pričom toto tvrdenie nie je možné overiť inak ako grafologickým posudkom. Súd tento návrh bez akéhokoľvek odôvodnenia odignoroval a žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo výpoveď svedka, ktorý poprel, že by podpísal blok na pokutu nebral do úvahy. Ak sa súd nestotožňuje s jeho právnym názorom zastáva tiež názor, že predmetný prečin, ktorý sa mu kladie za vinu spĺňa kritériá materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona. Podľa rozsudku, voči ktorému smeruje jeho odvolanie bola mestu Vranov nad Topľou údajne spôsobená škoda vo výške 96,- eur, čo ani nepredstavuje malú škodu v zmysle účinného Tr. zákona, pričom on doposiaľ súdne trestaný nebol. Je toho názoru, že nezákonné vyberanie pokút v blokovom konaní príslušníkmi mestskej polície Vranov nad Topľou, ako to bolo ozrejmené na hlavnom pojednávaní a následne zákonné udelenie spĺňa predpoklady ako materiálny korektív. Takisto príslušníci neboli oprávnení na vyberanie pokút vzhľadom na chýbajúce VZN mesta. Skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku nie je trestným činom ním spáchaným z už uvedených dôvodov. Svedkovia vo veci zhodne konštatovali, že pre odstup času si už na priebeh udalostí presne nespomínajú. Sugestívnou otázkou, či je na bloku na pokutu ich podpis, bol výraznou mierou ovplyvnený celý priebeh vyšetrovania. Poukazuje na to, že na nezákennom postupe príslušníkov mestskej polície v blokovom konaní nemožno postaviť zákonnosť blokového konania podpisom priestupcu. Podľa jeho názoru sa trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa dopustili príslušníci mestskej polície tým, že napríklad F. G. ako príslušník mestskej polície, teda verejný činiteľ zneužil právomoc, tak, že najprv udelil pokutu 30,- eur, potom

vypísal blok na sumu 66,- eur, napriek tomu, že priestupca nevyslovil súhlas tak, ak to vyžaduje zákon o priestupkoch, pričom udeliť pokutu vo výške 66,- eur nebolo ani možné, teda vykonával svoju právomoc odporujúcu zákonu a spôsobil F. H. ujmu vo výške 36,- eur, rovnako tak vo vzťahu k iným príslušníkom mestskej polície a priestupcom. On blok na pokutu nepodpisoval, neprepisoval, ani neopravoval. Príjem z blokových pokút je príjmom obce, ak ich uloží obecná polícia. Ak by odstúpil priestupok na riešenie ODI, tak zo zákona sú priestupky príjmom štátneho rozpočtu, mesto by nemalo žiaden príjem, čiže nemohla ani mestu vzniknúť škoda. On neriešil kamarátov, ale občanov, ktorí oficiálne ihneď podali sťažnosť na postup v blokovom konaní príslušníka mestskej polície. Súd spochybnil bez predloženia relevantných dôkazov právoplatnosť a zákonnosť existencie Pokynu č. 1/2012, ktorý vypracoval podľa § 7 písm. a/ zákona o obecnej polícii, kde upravil postup v blokovom konaní a stanovil výšku pokuty do 33,- eur. Je logické, že existenciu tohto pokynu spochybňujú pred súdom príslušníci mestskej polície, lebo si uvedomili, že sa dopúšťali trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa nezákonným postupom pri ukladaní pokút v blokovom konaní. Týmto podnetom sa snažil predchádzať súdnym sporom, protestom prokurátora a v konečnom dôsledku hľadal východisko, aby príjem za pokutu bol príjmom mesta Vranov nad Topľou. Súd a prokurátor ho obviňujú prečo tak nekonal aj v iných veciach, kde boli pokuty uložené vo výške 66,- eur, čo bolo preto, lebo boli právoplatne ukončené a nikto nepodal sťažnosť, pričom za vybavenie zodpovedá príslušník mestskej polície. Jeho konanie nesmerovalo k porušeniu zákona ani úmyslom, ani nedbanlivosťou. Vo všetkých štyroch prípadoch blokového konania sa snažil iba vybaviť sťažnosť občana v súlade so zákonom a Pokynom č. 1/2012. Ak by skutočne chcel kamarátom pomôcť mohol využiť možnosť vybavenia priestupku v blokovom konaní dohovorom. On však ukladal pokutu v sume, ktorú najprv uložil príslušník mestskej polície a vec doriešil tak, aby pokuta ostala v pokladni mesta Vranov nad Topľou. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov uvedených v bode 1. až 4. rozsudku, tak ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku. Súd považuje za preukázané najmä zo svedeckých výpovedí a prečítaných listinných dôkazov, že obžalovaný konal v danej veci ako verejný činiteľ, keďže konal ako náčelník mestskej polície, ktorý sa podieľal v zmysle ustanovenia zákona o obecnej polícii a zákona o priestupkoch na plnení úloh spoločnosti a štátu, keď požíval jemu zverenú právomoc a vzhľadom na vyššie popísané skutkové okolnosti jednotlivých úkonov je nepochybné, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou. Súd v prípadoch priestupcov F. H., N. A. O. a F. M. má za preukázané, že priestupkové konanie bolo právoplatne skončené formou blokového konania a vystavovaním bloku na pokutu nezaplatenú na mieste pre jednotlivých priestupcov. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vo všetkých troch prípadoch priestupcovia riadne vypísaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste s uvedením konkrétnej výšky pokuty priamo na mieste podpísali, čím potvrdili, že súhlasia s blokovým konaním a preberajú peňažný poštový poukaz na zaplatenie uloženej pokuty v sume uvedenej na bloku v zmysle poučenia uvedenom na tlačive, že toto rozhodnutie je právoplatné podpisom páchatel'a priestupku a podľa § 84 zákona o priestupkoch sa nemožno proti nemu odvolať. Aj keď jednotliví priestupcovia vo svojich svedeckých výpovediach uvádzali, že s uloženou pokutou nesúhlasili, podstatné je to, že v konečnom dôsledku vystavený blok na pokutu podpísali a prejavili tak aj súhlas s uvedenou výškou pokuty. Za takéhoto stavu, keď blokové konanie bolo vo všetkých troch prípadoch právoplatne skončené, nemal obžalovaný právomoc do týchto priestupkových konaní zasahovať takým spôsobom, že sám opravil výšku pokuty na bloku alebo dal pokyn podriadenému policajtovi, ktorý ju pôvodne uložil v inej výške. Sťažnosti priestupcov na spôsob vybavenia priestupku zo strany príslušného mestského policajta má obžalovaný riešiť podľa predpisov upravujúcich vybavovanie týchto sťažností a pokiaľ zistil nezákonný postup policajta, mal to riešiť s policajtom cez disciplinárne konanie, prípadne oznámiť protizákonné konanie príslušným orgánom. Pokiaľ mal obžalovaný vedomosť, že niektorí príslušníci ukladajú pokuty v nezákonnej výške, prípadne pri prejednávaní priestupkov nepostupujú v zmysle zákona o priestupkoch, bol povinný zabezpečiť ich opätovné preškolenie z príslušných právnych predpisov. Neobstojí obrana obžalovaného, že postupoval podľa Pokynu č. 1/2012 náčelníka mestskej polície, ktorý vypracoval na základe úlohy uloženej mu primátorom mesta, aby tak odstránil nezákonný postup príslušníkov mestskej polície. Priestupkové konanie upravuje zákon o priestupkoch a nie je

prípustné, aby obžalovaný vydaným pokynom vytváral akýsi druhý opravný stupeň blokového konania. Rovnako ako ostatní príslušníci mestskej polície, aj obžalovaný bol preškolený z právnych predpisov upravujúcich vybavovanie priestupkov a musel si byť vedomý toho, že takýmto postupom prekračuje svoju právomoc. Je zrejmé, že podľa zákona o obecnej polícii sú príslušníci obecnej polície pri plnení úloh povinní riadiť sa aj pokynmi náčelníka, ale tieto pokyny musia byť vydané v rámci zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, čo daný pokyn nespĺňa. Pochybnosti ohľadom vydaného pokynu vyvoláva aj to, že ani jeden z príslušníkov mestskej polície nemal o tomto pokyne žiadnu vedomosť a vo svojich výpovediach uvádzali, že vedeli len o pokyne, na základe ktorého boli povinní písať záznamy zo služby. Vypracovaním tohto pokynu obžalovaný budí dojem, že takto chcel určitým písomným dokumentom odobriť, resp. obhájiť svoj postup. Pokiaľ ide o priestupkové konanie voči priestupkyňi J. D., súd mal za preukázané, že priestupok nebol právoplatne vybavený v blokovom konaní, pretože priestupkyňa odmietla vystavený blok na pokutu nezaplatenú na mieste podpísať. V takom prípade mal byť priestupok postúpený na prejednanie príslušnému správne mu orgánu, pretože právomoc príslušníka mestskej polície bola obmedzená len na vybavenie priestupku v blokovom konaní. Namiesto tohto však obžalovaný na predmetom bloku sám, bez zákonného oprávnenia, upravil výšku pokuty vypísanú tak, že túto ponížil zo sumy 66,- na 20,- eur a súčasne umožnil manželovi priestupkyne, aby blok na pokutu dodatočne podpísal. Úmysel obžalovaného zadovážiť priestupkyňi Nutárovej neoprávnený prospech v tomto prípade spočíva v tom, že obžalovaný sám, bez toho, aby boli splnené podmienky na prejednanie priestupku v blokovom konaní znížil, resp. určil výšku pokuty na bloku na takú sumu, ktorú bola pani D. ochotná zaplatiť. Obžalovaný postavil svoju obranu aj na tom, že mesto Vranov nad Topľou vyberalo pokuty za nezaplatenie parkovného na platenom parkovisku nezákonne, pretože nemalo prijaté všeobecne záväzné nariadenie, ktoré zákon vyžadoval. Tu súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by práve táto skutočnosť bola dôvodom, pre ktoré dal pokyn alebo sám zmenil výšku právoplatne uložených blokových pokút, pretože ak by považoval vyberanie parkovného v čase riešenia priestupkov za nezákonné, tak by nezaplatenie parkovného nemal pokutovať vôbec, nie postupovať tak, že pokutu len znížil. Obžalovaný tiež zdôrazňoval, že policajt G. v dvoch prípadoch uložil pokutu vo výške 66,- eur, čo zákon neumožňoval v tom čase, a teda bola nezákonná. Aj vo vzťahu k tejto obrane súd uvádza, že ani z jedného vykonaného dôkazu nevyplývalo, aby uvedenú skutočnosť policajtovi Zajacovi vytkol a upozornil ho na nezákonný postup. V súvislosti s týmito námietkami obžalovaného súd rovnako opakovane zdôrazňuje, že právoplatné rozhodnutie o priestupku v podobe bloku na pokutu môže byť zrušené len na základe protestu prokurátora v rámci preskúmania zákonnosti a to aj v prípade, že obsahuje nezákonnú výšku pokuty. Tieto skutočnosti, ktoré obžalovaný uvádzal na svoju obranu je možné zohľadniť len pri posudzovaní okolností prípadu. Možno preto zhrnúť, že všetky 4 skutky spĺňajú po formálnej stránke znaky skutkovej podstaty trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona. Aj keď je nutné zdôrazniť, že výška škody vyjadrená v peniazoch nie je vysoká, toto nie je jediným kritériom pre posudzovanie závažnosti konania páchatela a nie je možné ho nadradzovať nad ostatné. Je potrebné zdôrazniť to, že obžalovaný konal ako náčelník mestskej polície disponujúci veliteľskými právomocami vo vzťahu k podriadeným zamestnancom, čo závažnosť jeho konania zvyšuje. Okrem toho v dvoch prípadoch sám pozmenil výšku uloženej blokovej pokuty a v ďalších dvoch dal na takýto postup pokyn. Možno prihliadnuť na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a postihnutý bol len za menej závažné priestupky na úseku cestnej premávky, avšak závažnosť jeho konania zvyšuje to, že v štyroch prípadoch opakovane v priebehu štyroch rokov prekročil svoju právomoc pri vybavovaní priestupkov.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že okresný súd už jedenkrát rozhodol v prejednávanej veci a to rozsudkom zo dňa 11.05.2022, sp. zn. 3T/7/2019, avšak krajský súd uznesením zo dňa 31.01.2023, sp. zn. 4To/44/2022 predmetnú trestnú vec zrušil a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že v danom štádiu konania nie je možné konštatovať, že konanie obžalovaného týkajúce sa riešenia priestupkyne J. D. nenaplnilo obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že priestupok nebol právoplatne vybavený v blokovom konaní, pretože priestupkyňa odmietla blok na pokutu zaplatiť na mieste a podpísať, a preto mal byť priestupok postúpený na prejednanie príslušnému orgánu, keďže právomoc príslušníka mestskej polície bola vymedzená len na vybavenie priestupku v blokovom konaní, pričom, podľa názoru prvostupňového súdu, nebolo preukázané, aby konaním obžalovaného bol priestupkyňi zadovážený neoprávnený prospech ako zákonný znak prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. K uvedenému krajský súd uviedol, že v prípade naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu postačuje úmysel spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, teda v danom

prípade nie je rozhodujúce, či bol takýto prospech zadovážený priestupkyni alebo nie, rozhodujúce je, či obžalovaný konal v úmysle takýto prospech inému zadovážiť, s tým, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že priestupkyni D. bola na mieste uložená bloková pokuta vo výške 66,- eur, ktorá bola po „intervencii“ zo strany manžela priestupkyne M. D. u obžalovaného B. zmenená na sumu 20,- eur a bolo potrebné brať do úvahy aj to, či obžalovaný na takýto postup bol oprávnený alebo nie.

Po oboznámení sa s odvolaním obžalovaného, týmto odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu, krajský súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako opakovaný prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa v rámci odvolacieho konania nedomáhali vykonania ďalších dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

V prejednávanej veci je nesporné, že A. B. ako náčelník mestskej polície vydal pokyn na zníženie pokuty uloženej v blokovom konaní, resp. sám znížil blokovú pokutu uloženú v blokovom konaní tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Uvedené vyplýva z výpovede jednotlivých príslušníkov mestskej polície, ktorí boli vo veci vypočutí, keď svedok I. uviedol, že od kolegu Q. vie, že mu dal obžalovaný prepísať blok na pokutu nezaplatenú na mieste zo sumy 50,- na 30,- eur, na čo ho Q. upozornil, že sa to nesmie robiť, po čom mu obžalovaný povedal, že vydal taký pokyn a má to spraviť, čo potvrdil aj svedok Q., ktorý uviedol, že prvý opravený blok na pokutu vypísal voči priestupcovi F. H., ktorému inštaloval blokovacie zariadenie, tzv. papuču, pričom mu vypísal blok na pokutu 60,- eur, kde keď sa vrátil do kancelárie mestskej polície a chcel spísať záznam o priestupku, prišiel za ním náčelník Uhlík s priestupcom, ktorý spáchanie skutku priznal, priznal, že sa správal arogantne a náčelník mu dal pokyn, aby opravil sumu zo 60,- eur na 30,- eur, čo odmietol s tým, že blok je cenina, preto sumu na bloku upravil sám náčelník a povedal, aby priestupcovi vystavil tri bloky po 10,- eur, teda dokopy 30,- eur, čo aj urobil a následne spísal aj úradný záznam, kde uviedol, že bola uložená pokuta 60,- eur, ktorá bola po intervencii náčelníka zmenená na 30,- eur, s tým, že náčelník sumu 60,- eur neprepisoval, len v dolnej časti uviedol, že výška pokuty bola zmenená na 30,- eur.

Rovnako svedok G. mestský policajt uviedol, že v jednom prípade na pokyn náčelníka B. znížil pokutu z dôvodu, že priestupca bol pán H., ktorý bol zamestnancom firmy, v ktorej boli servisované motorové vozidlá polície a v druhom prípade riešil priestupok, ktorého sa dopustila pani D., ktorá nemala hotovosť, preto jej vypisoval blok na pokutu, medzitým prišiel manžel, ktorý povedal aby blok nepodpisovala, preto blok nechal na stole pána Q., ktorý mal na starosti priestupky a viac sa s ním už nestretol a p. H. uložil pokutu 66,- eur, priestupca priestupok uznal, preto mu vypísal blok na pokutu, ale nemal hotovosť a následne bol zavolaný do kancelárie náčelníka mestskej polície, kde bol pán R. a náčelník mu vysvetlil, že sa jedná o nadriadeného, resp. majiteľa firmy, v ktorej pán H. pracuje a ide o firmu, kde sú servisované motorové vozidlá polície, preto mu kázal uloženú pokutu znížiť na 30,- eur, s čím on nesúhlasil, ale pokyn náčelníka rešpektoval a vypísal opravu sumy na bloku na 30,- eur tak, že vykonal opravu na prvej časti bloku, ale keďže sú štyri časti, tak sa to pretlačilo aj na ostatné a napísal aj záznam o priestupku, kde uviedol výšku pokuty 66,- eur a po upozornení, že to nekorešponduje s blokom ju upravil na 30,-

eur. Pán Q. mu tiež oznámil, že pokuta bola ponížená u pani D. na 20,- eur a on mal pripravený nový záznam o priestupku na sumu 20,- eur, ktorý mu dal podpísať, pričom Q. mu povedal, že výšku pokuty opravil pán náčelník.

Svedkyňa A. J. potvrdila, že pracuje na Mestskom úrade vo Vranove nad Topľou ako právnik, kde koncom roka 2016 jej primátor povedal, že príslušník mestskej polície I. mu povedal, že mestskí policajti zistili, že boli vykonávané zmeny, resp. znižovanie pokút na blokoch, aby spracovali podklady pre prokuratúru.

Uvedené je v súlade s výpoveďou svedka K., príslušníka mestskej polície, ktorý riešil priestupok pána O., ktorému uložil blokovú pokutu 50,- eur a vystavil šek na blokovú pokutu nezaplatenú na mieste, ktorú priestupca podpísal, čo zapísal aj do záznamu zo služby. Po nejakom čase zistil, že na bloku bola prepísaná pokuta z 50,- na 20,- eur. Blok odovzdal priestupkárovi, ktorý spracoval blok ďalej, on žiadne zmeny na bloku nerobil, preto prepísať blok mohol len náčelník mestskej polície. S. O. s pokutou súhlasil a podpísal blok na pokutu nezaplatenú na mieste.

Uvedené výpovede sú v zhode s výpoveďou svedka E., príslušníka mestskej polície, ktorý uviedol, že 05.10.2015 vykonávali kontrolu parkovísk a zistili, že vozidlo nemá parkovací lístok, pričom priestupcom bol pán M., ktorý prišiel k vozidlu, bolo mu vysvetlené akého priestupku sa dopustil a že mu ukladá pokutu 50,- eur. M. požiadal o šek a on spísal záznam o uložení pokuty. Dňa 07.10.2015, keď prišiel na smenu, tak mu náčelník mestskej polície nariadil, aby opravil výšku pokuty z 50,- na 30,- eur a keď sa pýtal prečo, tak mu povedal, že sa nemá starať. Pár dní na to ho kolega alebo náčelník upozornili, aby opravil aj záznam k bloku na pokutu nezaplatenú na mieste. On záznam opravil tak, že v počítači napísal nový záznam. Priestupca blok podpísal a vyžiadal si šek.

Uvedené výpovede sú v súlade aj s výpoveďami svedkov, jednotlivých priestupcov, keď svedok H. uviedol, že vybavoval veci na matrike, mal zaplatený parkovací lístok, keď sa vrátil k vozidlu mal papuču a boli tam policajti, ktorí mu povedali, že čas už vypršal a ukladajú mu pokutu 30,- eur, ale nemal pri sebe hotovosť, preto mu policajt povedal, že mu vystaví blok na 66,- eur, ktorý aj vystavil, on ho podpísal, policajti mu dali blok a zložili papuču. Išiel do práce, kde sa posťažoval pánovi R. a bol tam aj pán B., následne uhradil pokutu 30,- eur, pričom pri odstraňovaní rozporov uviedol, že po príchode do práce mu pán R. povedal, že musí počkať do ukončenia služby hliadky a následne on alebo R. išli osobne za pánom B. na mestskú políciu, za neho zaplatil pokutu pán R. a on mu vrátil 30,- eur. Svedkyňa D. uviedla, že si už nespomína, preto jej bola čítaná výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že zaparkovala, prišla k vozidlu, mala papuču, zavolała manžela, aby to poriešil, po príchode manžela prišli aj príslušníci mestskej polície, riešil to s nimi manžel, nespomína si, či niečo podpisovala, ako to riešil manžel to nevie, ale s pánom B. sa poznali. Svedok D. uviedol, že už si na to nespomína, preto mu bola čítaná výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že manželka dostala papuču, keď prišiel na miesto mala už vypísaný blok, na mieste zavolał náčelníka mestskej polície, či to nemôže s ním poriešiť, či sa nemôže za ním zastaviť a išiel za ním, pýtal sa, či sa nedá znížiť pokuta, náčelník pozrel do svojich papierov, povedal, že existuje najnižšia sadzba, pričom určil výšku pokuty, ktorú on sa zaplatil, blok odovzdal náčelníkovi, či tento do neho zasahoval to nevie, podpis na bloku nie jeho manželky, môže byť jeho. Svedok O. uviedol, že zistil, že má blokovacie zariadenie, stáli tam policajti, začal sa s nimi naťahovať, policajti vraveli, že môže dostať až 60,- eur, hneď volal pána B., išiel za ním, Uhlík mu povedal, že parkovisko je spoplatnené, aby zaplatil 20,- eur, tak mu ich dal a buchol s dvermi. Svedok M. uviedol, že mal osadenú papuču, prišli policajti povedali mu, že nemá zaplatený parkovací lístok, má zaplatiť 30,- eur, nakoniec dostal pokutu 50,- eur, policajti mu dali blok na zaplatenie, išiel za Uhlíkom, ukázal mu ZŤP preukaz a bloček, prišli policajti ukázal B., ktorý policajt to bol, išiel s Uhlíkom do pokladne a zaplatil 30,- eur, policajtom podpisoval nejaký doklad, lebo by mu papuču dole nedali, svedok R. uviedol, že mal predajňu v Čemernom, kolega mal servis kde pracoval pán H., ktorý mu telefonoval, že dostal pokutu 66,- eur, aj keď mal lístok, povedal mu, aby prišiel na firmu, že spíšu nejakú sťažnosť, v ten deň prišiel na firmu aj pán B., preto u neho namietal výšku pokuty, dohodli sa, že Uhlík zistí od policajtov ako je to s priestupkom a dá vedieť, potom volal, aby sa Laktič dostavil na mestskú políciu, ale ten mal rozobraté auto, preto išiel on, keď prišiel, bol tam pán B., pán G. a všetci traja uznali, že výška pokuty je vysoká a bude znížená na 30,- eur, volal H., či súhlasí a on súhlasil, Laktič mu dal blok na pokutu, alebo keď bol na polícii tak sa tam blok na pokutu nachádzal.

Z uvedených dôkazov mal odvolací súd za to, že je jednoznačné a nespochybniteľné, že obžalovaný dal pokyn na zníženie pokút uložených v blokovom konaní jednotlivým príslušníkom mestskej polície, resp. sám na niektorých blokoch uloženú pokutu znížil, pričom uvedené de facto nepoprel ani obžalovaný.

Vzhľadom na konštatované krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním tým, že opakovane ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech prekročil svoju právomoc, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovaného, pričom s poukazom na odpis z registra trestov, ako aj výpis z evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorej vyplýva, že obžalovaný v týchto nemá žiaden záznam, s poukazom na škodu, ktorú mal obžalovaný svojím konaním spôsobiť, ktorá je v nepatrnej výške, ako aj na značný časový odstup od skutkov, sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na nápravu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, nie je potrebné obžalovanému ukladať trest spojený s odňatím slobody, ale postačí mu uložiť aj peňažný trest. Okresný súd sa pri ukladaní trestu zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami pričom u obžalovaného správne zistil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a rovnako správne pri ukladaní trestu obžalovanému použil ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona, teda ustanovenie upravujúce ukladanie tzv. úhrnného trestu za viacero trestných činov. Uvedený trest považuje aj krajský súd za primeraný a zákonný vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že nemal v konaní pred súdom možnosť uplatniť svoje obhajobné práva a vyjadriť sa ku každému jednotlivému čiastkovému útoku kladenému mu za vinu, podávať k nemu návrhy na vykonanie dokazovania, pričom súd sa nezaoberal všetkými jeho obrannými argumentami a okresný súd tak konal aj v rozpore so zrušujúcim uznesením krajského súdu, ktorý uviedol, že obžalovaný bude môcť ním tvrdené skutočnosti namietat aj v ďalšom konaní pred súdom prvého stupňa, krajský súd udáva, že za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 34 ods. 5 Tr. poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy obžalovaného o rozsahu pripustenia ním navrhovaných dôkazov do konania. V prípade, ak orgán činný v trestnom konaní alebo súd po vykonaní dokazovania dospeje k záveru, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, nemá povinnosť ju už overovať ďalšími dôkazmi. Je potrebné konštatovať, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu, resp. porušenie práva obvineného na obhajobu s akoukoľvek intenzitou zakladá samo osebe odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, ale pre naplnenie tohto odvolacieho dôvodu je nevyhnutné, aby toto porušenie práva na obhajobu bolo zásadné. Takéto porušenie musí kardinálnym spôsobom zasiahnuť do možnosti obžalovaného uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Pri samotnom posudzovaní, či v konkrétnom prípade bolo takýmto zásadným spôsobom porušené právo obžalovaného na obhajobu je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétného prípadu a tieto individuálne, jednotlivé, ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť. Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok na uplatnenie procesných práv obžalovaného a jeho obhajcu a následný zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu na jeho uplatnenie. Porušenie práva na obhajobu nemožno odvíjať od hodnotenia dôkazov obžalovaným v porovnaní s tým ako to hodnotili orgány činné v trestnom konaní a súdy. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá tomu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa dôkaznými návrhmi a buď im vyhovieť alebo ich odmietnuť, resp. rozhodnúť o tom, či takýto dôkaz sa vykonávať bude alebo nie. Súd nie je povinný vykonať dôkazy navrhnuté stranami, resp. týmto návrhom na doplnenie dokazovania vyhovieť, ale v rámci vlastnej úvahy v zmysle § 2 ods. 10, 11 Tr. poriadku má možnosť zvoliť si vhodné dôkazné prostriedky na preukázanie skutkového stavu a následné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Do práva na obhajobu a na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov, ani na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. S poukazom na uvedené,

po oboznámení sa s touto odvolacou námietkou, ako aj obsahom predloženého spisu, krajský súd konštatuje, že nezistil porušenie práva obžalovaného na obhajobu a na spravodlivý proces.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že v prejednávanej veci nebolo začaté trestné stíhanie pre skutok, pre ktorý mu následne bolo vznesené obvinenie krajský súd udáva, že z obsahu spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 09.02.2017 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa vo vzťahu k celkovo štyrom prípadom poníženia uloženej blokovej pokuty v období od 16.03.2012 do 05.10.2015, pričom následne bolo obžalovanému pre daný skutok vznesené obvinenie z ktorého vyplýva, že uvedené obvinenie bolo vznesené pre poníženie jednotlivých pokút priestupkom uložených v konkrétne štyroch prípadoch.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že tento nebol verejným činiteľom, ale iba náčelníkom mestskej polície krajský súd udáva, že v zmysle § 128 ods. 1 Tr. zákona verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky. Ak ide o trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c a § 336d, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami, hospodárenie s ktorými podlieha kontrole Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky, teda verejným činiteľom sa rozumie aj osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, zamestnanec orgánu územnej samosprávy, pričom táto osoba sa musí podieľať na plnení úloh spoločnosti a štátu a požívať pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená, z čoho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný v danom prípade bol verejným činiteľom a ako taký sa podieľal na plnení úloh spoločnosti a štátu a požíval pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená.

Ak obžalovaný namietal, že ako náčelník nemal právomoc na ukládanie a vyberanie pokút v blokovom konaní a zákon o priestupkoch ani nepozná inštitút odpustenia, resp. zníženia pokuty právoplatne uloženej v blokovom konaní, krajský súd udáva, že práve na základe uvedeného obžalovaný tým, že prekročil svoju právomoc ponížením pokuty v blokovom konaní, na čo v zmysle zákona nebol oprávnený, naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že nemal úmysel spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech krajský súd udáva, že obžalovanému muselo byť zrejmé, že ponížením pokút uložených v blokovom konaní jednotlivým priestupcom týmto spôsobí škodu mestu Vranov nad Topľou a zároveň zadováži jednotlivým priestupcom neoprávnený prospech, teda musel vedieť, že toto svojím konaním môže spôsobiť a pre prípad, že to spôsobí bol s tým uzročený, teda je u neho preukázané zavinenie minimálne vo forme nepriameho úmyslu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že nikomu neprikazoval ponížovať pokuty krajský súd uvádza, že uvedené vyplýva z výpovedí jednotlivých príslušníkov mestskej polície, ktorí boli v konaní vypočutí ako svedkovia a jeho tvrdenie, že ide o obranu uvedených príslušníkov mestskej polície, aby sa vyhlí trestnému stíhaniu, z obsahu spisu nebolo preukázané.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že jednotlivé pokuty znižoval z dôvodu, že mesto Vranov nad Topľou nemalo vydané všeobecné záväzné nariadenie ohľadom vyberania pokút, preto vyberanie pokút bolo nezákonné a zároveň, že pokuty boli ukladané v nezákonnej výške presahujúcej maximálnu možnú výmeru pre uloženie blokovej pokuty v danom čase, krajský súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa uvedenom v odôvodnení napadnutého rozsudku, že z obsahu spisu nevyplýva, aby úmysel obžalovaného smeroval k poníženiu pokút z dôvodu, že boli uložené v nezákonnej výške, resp. z dôvodu absencie všeobecného záväzného nariadenia mesta Vranov nad Topľou upravujúceho parkovanie v meste, nakoľko v prípade, ak by mal za to, že uloženie pokuty je v rozpore so zákonom, zrejme by netrval na jej zaplatení, pričom zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, aby obžalovaný jednotlivých priestupcov upovedomil o tom, že mesto Vranov nad Topľou nemá prijaté VZN upravujúce parkovanie v meste, ani že pokuta bola uložená vo vyššej výmere ako zákon v tom čase uložiť umožňoval a zároveň z výpovedí jednotlivých svedkov, príslušníkov mestskej polície nevyplýva, aby ich obžalovaný na niečo také upozornil, o tomto ich upovedomil, resp. o niečom takom ich preškolil. Tu sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že z vykonaného dokazovania preto nevyplýva, aby práve skutočnosť absencie všeobecne záväzného nariadenia upravujúceho parkovanie v meste Vranov nad Topľou, resp. ukládanie pokút v nezákonnej výške bolo dôvodom prečo došlo k znižovaniu pokút u jednotlivých priestupcov, pričom aj keby odvolací súd pripustil teoretickú možnosť, že práve toto malo byť motívom konania obžalovaného, nič to nemení na skutočnosti, že právoplatné rozhodnutie v blokovom konaní nie je možné napraviť jednostranným zásahom náčelníka mestskej polície a znížením pokuty, resp. vydaním príkazu na zníženie pokuty pre podriadeného príslušníka mestskej polície a to ani za predpokladu, že obžalovaný by mal vydať pokyn náčelníka mestskej polície č. 1/2012, ktorým si mal uložiť oprávnenie znížiť uloženú pokutu, nakoľko v danom prípade by išlo o individuálny právny akt, ktorým pokyn náčelníka mestskej polície nepochybne je, avšak tento by bol v rozpore so zákonom, pričom rozpor individuálnych právnych aktov so zákonom je neprípustný. V zmysle § 84 ods. 3 zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch sa proti blokovému konaniu nemožno odvolať, nemožno ho obnoviť, ani preskúmať mimo odvolacieho konania, teda z uvedeného ustanovenia nevyplýva, aby obžalovaný mohol jednostranne ponížiť pokutu uloženú v blokovom konaní a to ani v prípade, ak by táto bola nezákonná. Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že ak blokové konanie o priestupku bolo právoplatne skončené, obžalovaný nemal právomoc do týchto konaní zasahovať, tak aby sám opravil výšku pokuty alebo dal na takýto postup podriadenému pokyn. Rovnako tak absencia všeobecne záväzného právneho nariadenia upravujúceho parkovanie v meste Vranov nad Topľou a s tým súvisiace vyberanie pokút neznamená, že výška pokuty môže byť dodatočne upravená podľa pravidiel určených jednotlivcom, navyše postupom, ktorý je v rozpore so zákonom o priestupkoch.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že priestupca A. O. opakovane a s istotou potvrdil, že podpis na bloku na pokutu nie je jeho krajský súd udáva, že z výpovede svedka O. na hlavnom pojednávaní síce vyplýva, že tento uviedol, že podpis na bloku nie je jeho, ale pri odstraňovaní rozporov z prípravného konania uviedol, že podpis na bloku je jeho, ale si už nespomína, či blok podpísal alebo nie, pričom zároveň z výpovede svedka K. vyplýva, že keď riešil priestupok pána O., ktorému uložil blokovú pokutu 50,- eur nezaplatenú na mieste, tak priestupca blok na pokutu podpísal, pričom uvedené zapísal aj do záznamu zo služby.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že jeho konanie v prípade, ak súd ho uzná za vinného, spĺňa kritériá materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona, krajský súd rovnako poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého vyplýva, že na jednej strane obžalovaný nemá záznam v registri trestov, ani v registri priestupkov a škoda spôsobená mestu Vranov nad Topľou je nízka, na druhej strane bolo potrebné zohľadniť to, že obžalovaný konal ako náčelník mestskej polície disponujúcej veliteľskými právomocami, pričom predmetného konania sa dopustil celkovo v štyroch prípadoch v období cca štyroch rokov, čiže po dlhšiu dobu a teda nešlo iba o jediný prípad.

Krajský súd sa zároveň nestotožňuje ani s odvolacou námietkou obžalovaného, že vyšetrovateľ sugestívnu otázku zisťoval u jednotlivých svedkov, či podpis na bloku je ich, čím výraznou mierou ovplyvnil celý priebeh vyšetrovania, nakoľko takúto otázku nie je možné považovať za sugestívnu.

Ak obžalovaný namieta, že jednotlivých priestupcov v rozsudku uvedených neriešil ako kamarátov, ale občanov, krajský súd má za to, že z vykonaného dokazovania vyplýva opak, všetci jednotliví priestupcovia sa vyjadrili, že obžalovaného poznajú a práve z tohto dôvodu sa rozhodli s ním „riešiť“ poníženie uloženej pokuty, resp. v prípade svedka H. obžalovaného poznal jeho nadriadený, svedok R..

Už len záverom odvolací súd udáva, že čo sa týka priestupkyne J. D., aj keď táto nepodpísala blok na pokutu nezaplatenú na mieste, teda v jej prípade nedošlo k právoplatnému skončeniu blokového konania, je zrejmé, že v danom prípade priestupok nebol právoplatne vybavený v blokovom konaní a mal byť predložený príslušnému dopravnému inšpektorátu na správne konanie, kde by zrejme priestupkyňu J. D. hrozilo uloženie vyššej pokuty, ako jej bola uložená v blokovom konaní, pričom obžalovaný týmto svojím konaním v skutku opísaným znemožnil dodržanie zákonom stanoveného postupu a z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný mal úmysel J. D. j tento neoprávnený prospech zadovážiť.

To boli podstatné dôvody na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.